Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

accipimus. Deserta ꝯ terra eplunt. ut ab eo
uirentes herbe pducant. quia dū sce pdica
tionis ymbrem gentilitas precipit. & uite opa
& doctrine uerba germinant. Ista uiridita
uoce pphetica deserte tre pollicet. cum dr.
In cubilib; in quib; prius dracones habitabat.
oriet uiror calami & junci. Quid enī p cala
mum nisi scriptores. quid p juncū q nirta aq
semp i humore nascit. nisi pusilli ac teneri
auditores sacri eloquii designant. Indra
conum ꝯ cubilib; uiror calami & junci orit.
quia in eis plis quos antiqui hostis malicia
possidebat. & doctoꝝ scientia. & auditoꝝ
obedientia coaceruabat. Hec tam que ge
neralit de gentilitate dicta sunt. si sollert
aspicimus. intra sinum sce ecclie agi in singu
lis uidemus. Sunt enim plerique ad uerba di
ualde insensibiles. fidei quidem nomine cen
sent. uerba uite auribus audiunt. sed ea tusire
usq; ad interna cordis minime pmittunt.
Hi qd aliud qm deserta tra s. Que scilicet
tra hominem ñ habet. qua coꝝ mens sensu
rationis caret. & nullus mortalium in hac
tra — emorat. quia & si qndo in coꝝ eserien
tiam rationabilium sensuum cogitationes
uenunt. non psistunt. Prauae enim deside
ria in coꝝ cordib; sedem inueniunt. recta ū
si qndo uenerint. ac si impellant decurrunt.
S; cum misericors ds ymbri suo cursum &
sonantis tonitrui uiam dare dignat. epuncto
p interna grām aures cordis uite uerbis aperi
unt. Et implet terra uirida. quia dū pbet
aditum uerbo. cumulat mysterio; & pducit
herbas uirentes. quia p grām compunctionis
infusa pdicationis uerba non solum libent
recipit. sed etiam ubertim reddit. int qd au
dire non poterat iam loqui cepiscat. & que
ñ audiendo etiam intrinsecus arueiat. iam
loquendo que sancta sunt uiriditate sua ostī
bet esurientes pascat. Inde & bene p ꝓphām
dr. Emittes spm tuum & creabunt. & reno
uabis faciem tre. Sic enim sic faciet tre uir
tute renouationis immutat. dū sicca mens
hudū grā uemente eplunt. & post aridita
pstinam quasi pducitis herbis scientie uiridi
tate uestit. Que ēditoris nri grā adhuc nobis
altro emendat. cum subdit. Quis ē pluuie pa
ter. uel quis gemit stilla roris. ac si diceret
nisi ego. qui siccam tram humani cordis gut
tis scientie gratuito aspgo. De hac enim plu
uia alias dr. Pluuia uoluntaria segregabis
ds hereditati tue. Voluntaria q̄ppe pluuia
ds hereditati suae segregat. quia ñ eam nobis
p nris meritis. sed p munere suae benignitatis
pstat. & id circo hoc loco pit pluuie dr. quia
supna nobis pcicatio ñ nro merito sed de eius
grā generat. Stille enim roris ipsi sei pdica
tores sunt. qui arua pectoris nri unt mala
uite psentis. quasi int tenebras sicce noctis
arentia. grā supne largitatis infundunt. De
his stillis etiamaci iudex dr. Aptta phibite
sunt stille pluuiarū. & serotinus ymber ñ fu
it. Ipsi q̄ppe stille roris sunt. qui stille pluui
arū. Qndo enim dispensatione aliqua pdicati
onem temperant. quasi ros tenerū aspgit.
Qndo ū ea que de supnis sentiunt uirtute
qua pualent locunt. quasi ubertim pluuia
manantem fundunt. Ros paulus aspge
bat. cum corinthios diceret. Non enī iudicaui
scire me aliqd int uos nisi xpm ihm. & hunc
crucifixum. Et rursum pluuiam manantem
dicens. Os nrm patet ad uos o corinthii. cor
nrm dilatatū est. Hinc ē qd moyses quia &
uahda fortis. & tenera infirmis dicturum
se nouerat. dicebat. Expectet sicut pluuia elo
quium meum. & descendant sicut ros uerba